

JUSTITS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. februar 2016
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Malene Dalgaard
Sagsnr.: 2016-0037-0147
Dok.: 1871630

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 6 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (skærpelse af straffen for voldtægt, for samleje med et barn under 15 år ved udnyttelse af fysisk eller psykisk overlegenhed og for falsk anklage) (L 98), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 9. februar 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF).

Søren Pind

/

Lasse Boje

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (skærpelse af straffen for voldtægt, for samleje med et barn under 15 år ved udnyttelse af fysisk eller psykisk overlegenhed og for falsk anklage) (L 98):

”Vil ministeren yde teknisk bistand til udarbejdelse af et ændringsforslag om indsættelse af en bestemmelse, hvorefter, at den, som tidligere er dømt for overtrædelse af § 216, §§ 218 – 223, desuden dømmes til medicinsk kastration i mindst 5 år og derefter så længe det lægeligt vurderes nødvendigt, og vil ministeren redegøre for sin holdning til et sådant ændringsforslag?”

Svar:

1. Jeg har forstået spørgsmålet således, at der ønskes teknisk bistand til et ændringsforslag om, at når en person, der tidligere er dømt for overtrædelse af straffelovens § 216 eller §§ 218-223, dømmes for voldtægt eller for samleje med et barn under 15 år, skal den pågældende samtidig dømmes til tvangsbehandling med kønsdriftsdæmpende medicin. En sådan ordning rejser spørgsmål i forhold til menneskerettighederne, og Justitsministeriet har derfor ikke mulighed for uden nærmere undersøgelse at yde bistand til et ændringsforslag.

2. Jeg kan af principielle såvel som sundhedsfaglige årsager ikke støtte et forslag om tvangsbehandling ved kønsdriftsdæmpende medicin af seksualforbrydere.

Straffelovrådet frarådede i sin betænkning om seksualforbrydelser fra 2012, at der indføres mulighed for tvangsbehandling med kønsdriftsdæmpende medicin. Det fremgår bl.a. af betænkningen, at tilbagefald til ny kriminalitet (recidiv) for seksualforbrydere er lavere end for næsten alle andre kriminelle. Derudover gør særligt to hensyn sig gældende ved vurderingen af, hvorvidt tvangsbehandling med kønsdriftsdæmpende medicin bør tillades: muligheden for at iværksætte en behandling under tvang og risikoen for livstruende bivirkninger.

Det er et almindeligt anerkendt grundlæggende princip, at medicinsk behandling af personer, der ikke er sindssyge, kun kan iværksættes med den pågældendes informerede samtykke. Dansk ret er indrettet i overensstemmelse hermed, således at tvangsbehandling alene kan ske i henhold til psykiatriloven og forudsætter, at lovens kriterier er opfyldt. Det betyder bl.a., at patienten skal være indlagt på psykiatrisk afdeling og være psykotisk el-

ler befinde sig i en tilstand, der kan ligestilles hermed. Det bemærkes i den forbindelse, at pædofili betragtes som en seksuel afvigelse og ikke som en sindssygdom.

Hertil kommer, at behandling med kønsdriftsdæmpende medicin kan medføre alvorlige – eventuelt livstruende – bivirkninger i form af leverpåvirkninger og afkalkning af knoglerne. Personer, der modtager en sådan behandling, skal derfor regelmæssigt undersøges og kontrolleres, således at behandlingen kan afbrydes, hvis der optræder komplikationer af en vis sværhedsgrad. Sådant behandling og kontrol kræver derfor også i praksis, at personen aktivt (og frivilligt) medvirker.

Det bemærkes endeligt at det er muligt at sætte ind over for særligt farlige seksualforbrydere ved at dømme disse til forvaring efter straffelovens § 70, hvilket er en tidsbestemt foranstaltning.